

Dosarul nr. 3ra-1531/18

Prima instanță: (Judecătoria Soroca, sediul Central) P. Cocitov

Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Felișcan Victor, reprezentat de avocatul Panțîru Victor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Felișcan Victor împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ciubaciuc Mihail, intervenient accesoriu Vasilos Victor cu privire la constatarea încălcării termenului de examinare a cererii prealabile, constatarea ilegalității refuzului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-au admis apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției, Ciubaciuc Mihail și Vasilos Victor, s-a casat hotărârea din 28 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca sediul Central în partea în care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Felișcan Victor și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea depusă de Felișcan Victor. În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut,

c o n s t a t ă :

La 29 mai 2017 Felișcan Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, Ciubaciuc Mihail, intervenient accesoriu Vasilos Victor cu privire la constatarea încălcării termenului de examinare a cererii prealabile, constatarea ilegalității refuzului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Felișcan Victor a menționat că la 07 aprilie 2017 a expediat în adresa Regimentului de Patrulare Nord a Inspectoratului Național de Patrulare, prin care a solicitat soluționarea următoarelor revendicări:

- Dacă era autorizată patrularea colaboratului Inspectoratului de Patrulare Vasilos Victor împreună că mașina de serviciu pe str. de lângă Universitatea de Stat "Alec Russo";

- dacă era în drept agentul constator să parcheze mașina de serviciu în locul indicat, ignorând indicatorul rutier 3.31 "Oprire interzisă";

- dacă era în drept colaboratorul să-i interzică aflarea pe trotuar și înregistrarea evenimentelor;

- legalitatea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție de către agentul constatator, fiind indicată ora 15:40, ora comiterii 15:40, însă întocmirea acestuia a durat cel puțin 35 de minute;

- dacă era în drept agentul constatator să rețină actele timp de 40 de minute;

- dacă era în drept agentul constatator să propună conducătorului Vicol-Felișcan Tatiana să semneze procesul-verbal cu privire la contravenție pe portbagajul mașinii de serviciu, punând în pericol viața acesteia și creând pericol pentru accidente.

De asemenea, reclamantul a menționat că petiția a fost recepționată de pârât la 10 aprilie 2017 și deci termenul de examinare a acesteia a expirat la data de 10 mai 2017, însă răspunsul a fost expediat numai la data de 23 mai 2017, cu încălcarea termenului prevăzut de lege.

A relatat că pârâtul s-a eschivat de a da răspuns la toate revendicările petiționarului, iar la unele a oferit răspuns eronat.

Totodată reclamantul a invocat că prin răspunsul eliberat, pârâtul nu a demonstrat faptul că la data de 05 aprilie 2017 angajatul său, Vasilos Victor a executat misiune urgentă de serviciu; că a întreprins măsurile necesare de precauție pentru a evita orice accident în situația în care colaboratorul Inspectoratului Național de Patrulare se deplasa pe jos pe carosabil în timpul fixării preținsei contravenției; dacă mașina de serviciu parcată nu crea dificultăți pentru trafic.

Reclamantul a susținut că refuzul pârâtului de a constata ilegalitatea parcării mașinii de serviciu de către Vasilos Victor ignorând indicatorul rutier "Oprire interzisă", constituie un tratament discriminatoriu față de petiționar.

Felișcan Victor a solicitat constatarea încălcării de către Inspectoratul General al Poliției a termenului legal de examinare a cererii prelabile; constatarea încălcării de către Inspectoratul General al Poliției a obligației de soluționare a tuturor revendicărilor din cererea prelabilă; constatarea ilegalității refuzului Inspectoratului General al Poliției de a aplica sancțiune disciplinară față de angajatul Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare Vasilos Victor; obligarea Inspectoratului General al Poliției de a emite decizia de aplicare a sancțiunii disciplinare în privința angajatului Vasilos Victor; încasarea de la pârâți în mod solidar a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 28 februarie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Felișcan Victor.

S-a constatat încălcarea de către Inspectoratul General al Poliției și Ciubaciuc Mihail a termenului legal de examinare a cererii prelabile.

S-a constatat încălcarea de către Inspectoratul General al Poliției și Ciubaciuc Mihail a obligației de soluționare a revendicărilor din cererea prelabilă.

S-a încasat în mod solidar de la Inspectoratul General al Poliției și Ciubaciuc Mihail în beneficiul lui Felișcan Victor suma de 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 12 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-au admis apelurile declarate de Inspectoratul General al Poliției, Ciubaciuc Mihail și Vasilos Victor.

S-a casat hotărârea din 28 februarie 2018 a Judecătorei Soroca sediul Central în partea în care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Felișcan Victor și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a respins acțiunea depusă de Felișcan Victor.

În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Inspectoratul General al Poliției a examinat petiția lui Felișcan Fictor în interiorul termenului de 30 de zile lucrătoare.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că petiția a fost înregistrată la 10 aprilie 2017, iar termenul de examinare a petiției a expirat la 28 mai 2017, însă răspunsul la petiție i-a fost oferit lui Felișcan Victor la 23 mai 2017.

Prin urmare instanța de apel a reținut că concluzia primei instanțe privind constatarea încălcării de către Inspectoratul General al Poliției a termenului legal de examinare a cererii prealabile e greșită, iar hotărârea în această parte urmează a fi casată.

La caz, instanța de apel a stabilit că urmează a fi respinse pretențiile referitor la constatarea încălcării dreptului la soluționarea tuturor revendicărilor din petiție, precum și repararea prejudiciului moral.

La 13 septembrie 2018 prin intermediul oficiului poștal, Felișcan Victor, reprezentat de avocatul Panțîru Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Felișcan Victor, în motivarea recursului a menționat că instanța de apel a interpretat eronat legea în ceea ce privește aplicarea normelor ce reglementează termenul de soluționare a cererii prealabile, prevăzute de Legea contenciosului administrativ.

De asemenea recurentul a invocat faptul că Legea cu privire la petiționare este o lege ordinară, iar Legea contenciosului administrativ este o lege organică.

Astfel recurentul a specificat că instanța de apel a aplicat o lege ordinară în detrimentul unei legi organice.

În speță, recurentul a relatat că legea organică prevede un termen de examinare a cererilor prealabile de 30 de zile, iar legea ordinară în termen de 30 de zile lucrătoare.

Deci a reiterat recurentul că termenul de examinare a cererii prealabile urma a fi calculat potrivit art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ și deci intimatul a recepționat cererea prealabilă la 10 aprilie 2017 și urma să dea un răspuns acesteia până la data de 10 mai 2017, fără a ține cont de zilele lucrătoare.

Referitor la prejudiciul material solicitat, recurentul a menționat că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Quantumul despăgubirii trebuie astfel stabilit, ca acesta să aibă efect compensatoriu.

La 23 octombrie 2018 intimatul Inspectoratul General al Poliției a depus referință la cererea de recurs depusă de Felișcan Victor, prin care a solicitat să fie declarat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 12 iunie 2018,

însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 13 septembrie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări

implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Felișcan Victor, reprezentat de avocatul Panțîru Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Felișcan Victor, reprezentat de avocatul Panțîru Victor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari